

כְּרָפֶשֶׁת כְּלֹוֹת מְרוֹב

שנה כל כה לאחטzie חבר שיעסוק
הפטצתה אפללו על טוח לקבל טרם,
איך קרה, שנש מוכיר רגועו, יה-
חש לו — אין, כמונן, הבהיר רצוי או
וינו רשי לומבו...

נו 80 אחוזים מ بين 700 מילוי
אין כפוף להברר את המועלות רג-
חתמול שלשות. טקורת הוא יושבם
בנתונים סטוחים והוא יראים להוציאו
הנה טפיזותיה, ועתה נטלם בולט
חלק בראש וכובע וכו')

כראן, הוּא כטח כראן היה לדעת
מה הפוך את איזתו על מיתודות

וְאֶלְיוֹן יָשֵׁב מִצְוָה פְּשָׁרַת-פְּנַעַט בְּשִׂיר
וְתִּתְחַזֵּין, שְׁנַחֲנָנְגָלָה לְשָׁתְּעָרָן פְּסָלָק
זָוְלָטְשָׁיִן, שְׁבָה מְסֻׁוָּר עַל בָּחוֹר טִישָׁר
אָג שְׁבָא עַם זְוַנְתָּו תָּהִי אַג הַקּוֹטִיסָר
גְּסָרוֹן אֶת הַנְּשָׂוָיִן
...גְּנַגָּד הַטְּקָסָם, הַכְּלִ נְכָמָב (נְחַתָּם כְּדַי

בעי, מזל טוב, ובכפת אהמת מתקדroteinת החפנויות של האוחותניות ועל הטענה האדרוסה מתגלניות דובשניות ומיינית מתייקת'.

— חבר יוסב ריאש, חבר לוייטה חבר פובי, התנדבו לטעום טרובייניה זו כוות שטוחתנו'.

הוושב ראש נתן ביטובנה
טוטר או לאו? בתודאות הפטו
עאה הפטדרית לא זובר האפרוי
אכן לא נוכה, והוושב ראש נתן
בטובנה, בוגרת, הרבה דברים — יותר
כבריים בטקאות — לא נוכרו באחן תוארי
יראות ותרבות מביבה צפויות ל.כאווערים
חושבים ראש לפיניכם...

ובטכוכו זו נחון געים זמירות
אידיש, פרץ מרכז, שאיקלע למוסקבה,
עמד א.חוור נחשובתי בעני כה הטענַי
ים היהודיסט בטוסקבה הבירה והתוננה
על פשעתו כי רבוי. וכח דבריו העטפס:
טבקאָן געט נאומַן, שבו התורה
על שבוי איזטוון אוֹלֶט הוּא ניסח
להאריקן מהחינה «עינית», לדאונגנו
הבלוש הח' טרניש הארבת האתלהבַּת, אך
חאג'ה הדרוזה (טראומאָלעטְבַּת)

“הה’ ליטבקוב בעגום הטעים שלו הרואז
וחדרניש, כי למורות תעינויו נטשך ארבע
שנים הדוי פרקייש מסלנו דנא, אולס
שירתו שוננה השלמה אידיאו-
לונית. ח’ פרקייש הוא שאדר זהה
פושׂה, שיש לו תביעה לעשות בפומלי-
ץיסטיקה, בכתב ובעל פה. למורתו הייתו
חרבר ידיגות גררוות בכל' מתפיטה
טילישית בפרט.

ח' פרקייש ציריך דאשיט כל לעשנט בענין
ראה ובינתים להטנע טבל פועלות
פובליציטטיות ושותיות חוויב הווא להקנות
לעכטן אידיאולוגית קובוניטטיות טזקחה
כי פשורר בשלגנו ציריך לknות לעכטן
אידיאולוגיה מסלני.

בורה הליטגקיות על השחיקה. וכך
אפשר, כנראה, שילוב בעקבותיהם של
וועלים היהודים בבית הח:rightושה בקר-
צ'ון להיות בינהם. גחון בסחוק ולה-
ירא להוציא הנמה ספוי, עד שיזכה
לו שיבנה של "האיידיאולוג שפנו" ...

11

ולחכמת הצעיר דטומם שבין השיטין,
ברולית ברורה מחותם בשולי הנלויין,
אי שם נאלצת לפרקם אוו יריעת קללה
שנשחררכנה דרך אנכ ושןקלט בה משחו
סאמיותה הטעב וענטומיתו: אנית-קורות
פונרגזיה השלווה טעירה נדחתה, העורה
המנורה — אם גם שלא נפתחן — מה
מעל פני החםם וכדומה.
הוני קורא, למשל, כ-שטערן
יריעת פעריה לניצקון, שבחרוי ישראל
עמדו בה וכינוו — פאותו כמשפטו —
בית ספר פוליטי:
...התאזרו ולפדו כווץ לבשת

לשאלות הליטוריות הקשורות בעבודה
טאנית בניין חקירת כל התתדרויות
כעירות (ברשותו, חבל). שלא הוכנס
נס בתכנית הליטוריות החומר על הארנויות

האנטישוטופים, ביהדות אפריליזמים...
הנני מעדת לנדע עני את העיריהם
העלובה זו על כל דרכם ועניהם
ואח יהודית העומקם בפרקטיות של
מיינ סדקית. וצעיריו וישראל אינם עושים
חלילת, באותה העבודה המעשית, שקידר
ניתיה של רוסיה טמיינם לה בשעה זו
גהילן נבורך גה צונדרס גאנז גה זונען

הלא מוקה נס במתוך הבודה עכ' זה
ישבות יהודיה). כי טופכ' להם, לאאנ'-
קרשים פלטוד'. כיוד' לנשת לשאלה,
ולכונן אסכמה כ... ענייני דלטורייה,
והנה טפער בחור מעיירה אחרת,
טוי זהה, על הקלווב שליהם עיש' 'האיינ'-
טראנוונאל השוויישרי'

העכזרות נזקנו וצערנו
בצורך הדרומי.

אף על פי
שסתועל היהורי תופט כאן את הפקות
החשוב ביותר בהתאם לאקטיביזמו
ולטיפטרו.

והיכן בשם אותו הטעול היהורי
באו בוראי בעלי ה-שטוּרָן והשתיקו
כל ניב של חי עיר יהודית והעליו על

אפקדר את כל הקונטראידיגו-פוציה הציונית
וניתנה רשות ל'עבדודה יהודית', שהפרוש
את בוניה טוליה-טעללה ושביריה שלמה
שהטיעל היהורי חומק את המקום החז
שוכן ביותר ברמתם לאקטיביותו וככזה
לא חסוק בדוראקטיבייל נרידא. ובכל
ההתקפה על ה'עטם' וטהותם בדעתו:

באותו ל'קרובוּונ... ולו א' סצ'אתי כל
צורה ומורה מטעם האקסאיות, הוו לא
פורה לו א'ילו לאחס'יא ה'בר שיתעתק
בהתמצאה, עמצע פל טנת ל'קב'ל פרט,
— אין א'לנו יהודים, דחו'ר'ר עכורה
ענו לו,

— היה להטמי את החבר.
והנהThor יזען את העיירה בטליה
נכש וידיו על ראשו והוא נכנס לוטרונויה
... פניתי אל מזיד הצעיר, הוא
הוא הקביל את פני ב. טשטיין נאריג? —
רופא דוקא.
— באתי לרבוב בדרכך רטיטה, עטוף?
— עטוף — ענה לי הלה —
כיצ' נארידיטסיאן.
— מה בונך? — שאלתנו.